

riske formgivning og bygningskunsten nu søges inddraget permanent under fondet, bør også kunstnere inden for disse områder kunne opnå støtte i form af 3-årige arbejdslegater, hvilket der ikke har været økonomiske muligheder for i forsøgsperioden. Inden for bygningskunsten må det dog forventes, at støtteordningerne i vidt omfang vil komme til at bestå i støtte til udarbejdelse af skitseprojekter og til afholdelse af arkitektkonkurrencer, således som det har været praktiseret under den gældende ordning.

Som almindeligt gældende princip er det stadig hensigten ikke på forhånd strengt at fastlægge de veje, ad hvilke fondets formål skal opfyldes. Valget af disse må i et vist omfang overlades til fondets ansvarlige organer, ligesom det må være overladt til disse i hvert enkelt tilfælde at skønne over, hvorledes man i en foreliggende situation yder kunstneren den bedste form for støtte.

Man finder det således også rigtigst at overlade de sagkyndige udvalg i de enkelte tilfælde at træffe afgørelse om, hvor mange og med hvilke beløb de 3-årige stipendier skal uddeles, idet man dog ved uddelingerne bør lægge til grund, at ideen bag de 3-årige stipendier er, at kunstneren i en periode skal kunne leve uden at behøve at skaffe sig indtægter ved ikke-kunstnerisk virksomhed.

Med hensyn til ydelserne til ældre fortjente billedkunstnere og ydelserne til efterladte har det været overvejet at udskille disse mere socialt betonede ydelser fra fondets virksomhed. Man har imidlertid ikke ment det rigtigst, at foreslå loven ændret på dette punkt på nuværende tidspunkt, men spørgsmålet må tages op til overvejelse i forbindelse med en eventuel ændring af de almindeligt gældende regler i samfundet for alderspension.

Ved lovrevisionen i 1969 blev der åbnet mulighed for at anvende fondets midler også til sikring af udgivelse af kunstnerisk værdifulde, litterære arbejder og til udgivelse og fremførelse af kvalificerede kompositoriske værker.

Fra fondets virksomhed foreligger ikke nævneværdigt erfaringsmateriale med hensyn til støtten til litterære udgivelser. Spørgsmålet om støtte til udgivelse af litteratur behandles imidlertid nu i et særligt udvalg – kulturministeriets bogudvalg – og det findes derfor rigtigst at afvente resultaterne af dette udvalgsarbejde, forinden man tager stilling til, om fondet permanent skal have mulighed for at støtte litterære udgivelser.

Ved den nye lov om musik er der hjemlet øgede muligheder for støtte til udgivelse af noder, koncertvirksomhed og indspilning af plader. Formålet med denne støtte er imidlertid først og frem-

mest varetagelsen af formidlingsledets – publikums – interesser, således at eventuelle beslutninger om støtte til udgivelse m. v. i det væsentlige træffes på grundlag af overvejende hensyntagen til forbrugerinteresser. De tilsvarende støtteordninger inden for lovgivningen om Statens Kunstfond har derimod væsentligst til formål at tjene som støtte til fremme af en talentfuld komponists kunstneriske produktion. Selv om der vil blive tale om en vis overlappning mellem de 2 lovgivninger, skulle det være muligt i vidt omfang på det anførte grundlag at foretage en afgrænsning af den virksomhed, der bør støttes i henhold til musikloven, og den virksomhed, der bør støttes i henhold til kunstfondloven.

Fra fondets side har man rejst spørgsmålet om, hvorvidt der af fondets midler skulle være mulighed for at yde støtte til litterære tidsskrifter. Efter ministeriets opfattelse bør det ikke være udelukket af fondets midler at yde støtte til disse formål i det omfang, der er tale om foranstaltninger, der skønnes at være til fremme af den kunstneriske produktion. Det bør i overensstemmelse med lovens almindelige principper være overladt til de respektive udvalg at afgøre, om støtte skal ydes i det konkrete tilfælde. Det bør i den forbindelse nævnes, at ministeriets bevilling til tidsskrifter og selskaber kun giver meget begrænsede muligheder for støtte specielt til nye foretagender.

Om samtlige støtteordninger må det fortsat gælde, at de må administreres med betydelig fleksibilitet, og i passende omfang må kunne kombineres.

I bemærkningerne til de tidligere lovforslag om Statens Kunstfond har også de livsvarige ydelser på finansloven været behandlet, uanset at de falder uden for fondets rådighedssum. Baggrunden herfor er, at de indgår som et betydningsfuldt led i de samlede støtteordninger til skabende kunstnere, og at støtteordningerne under Statens Kunstfond bygger på en forudsætning om, at der på de årlige finanslove bevilges støtte til kunstnere i form af livsvarige hædersgaver og faste årlige statsydelser. Da man skabte kunstfondet i 1964 var det tanken, at fondet overvejende skulle støtte unge og yngre kunstnere og således føre op til det tidspunkt, da den modne kunstner kunne have mulighed for at opnå en fast årlig ydelse på finansloven. Med hensyn til den nærmere begrundelse for og kriterier for uddeling af disse ydelser henvises til F.T. 1963-64, till. A, sp. 915 ff.

I forbindelse med lovrevisionen i 1969 blev der over for folketingsudvalget givet tilsagn om, at man inden næste lovrevision ville overveje disse